

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

Secțiunea 1 - Titlul proiectului de act normativ

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și a Ordonanței de urgență nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Secțiunea a 2-a - Motivul emiterii actului normativ

1. Descrierea situației actuale

• Amplificarea fenomenului criminalității săvârșite cu violență, în general, dar și realitățile sociale ale ultimei perioade, reprezintă factori cu un puternic impact negativ în rândul membrilor societății. Acești factori au relevat că, în prezent, răspunsul instituțiilor statului, care trebuie să urmărească și să asigure atât mijloacele de constrângere a infractorilor cât și identificarea și diminuarea potențialelor surse de criminalitate, nu este unul suficient de ferm, de natură a descuraja acest fenomen infracțional și a crea un climat de securitate pentru cetățenii țării, prin ocrotirea valorilor sociale fundamentale și instituirea unor repere legislative ferme subsumate acestui scop.

Prin urmare, instituirea unor măsuri legislative precum sporirea limitelor de pedeapsă, de natură să întărească funcțiile de constrângere pentru persoanele care au nesocotit norma penală, dar și pentru ceilalți membri ai societății, dar și de prevenire a săvârșirii altor infracțiuni, conturarea unui regim juridic mai aspru al liberării condiționate, dar și efectuarea unor intervenții legislative punctuale, cu scop de clarificare și cu consecința înlăturării premiselor legislative ce ar putea conduce la practică judiciară neunitară în materie, asupra unora dintre instrumentele procedurale puse la dispoziția organelor judiciare, pot reprezenta un prim pas, constituit dintr-un set de măsuri, pe palier legislativ, pentru diminuarea fenomenului infracțional, cu consecința reducerii impactului negativ asupra societății și a unei ocrotiri mai eficiente a valorilor sociale. Desigur, aceste măsuri

	legislative trebuie să fie însoțite de alte măsuri pe plan social, cultural și educativ, întreprinse în același scop. • În ceea ce privește reglementările din Codul de procedură penală, organele judiciare au semnalat necesitatea ca asupra dispozițiilor în vigoare referitoare la efectuarea percheziției domiciliare și cele privind constatarea infracțiunii flagrante să fie efectuate intervenții legislative pentru a aduce un plus de claritate reglementării și pentru a se evita o practică neunitară care ar putea fi generată. <i>De lege lata</i>, potrivit art. 158 alin. (1) din Codul de procedură penală, percheziția domiciliară poate fi dispusă în cursul urmăririi penale, la cererea procurorului, de judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală. Același text de lege prevede faptul că în cursul judecății, percheziția se dispune, din oficiu sau la cererea procurorului, de către instanța investită cu judecarea cauzei. Cererea procurorului prin care se solicită încuviințarea efectuării percheziției domiciliare se soluționează, în termen de 24 de ore, în camera de consiliu, fără citarea părților. Participarea procurorului este obligatorie. (art. 158 alin. (5) din Codul de procedură penală). • În prezent, competența de efectuare a urmăririi penale în cazul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (DIICOT), structură în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, specializată în combaterea infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism, este reglementată de art. 11 din <i>Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative</i>, cu modificările și completările ulterioare. Sunt de competența DIICOT infracțiuni grave și complexe prevăzute de legislația în vigoare - cu titlu de exemplu, menționăm faptul că legiuitorul infraconstituțional a înțeles să dea în competența DIICOT o serie de infracțiuni, dacă săvârșirea lor a intrat în scopul unui grup infracțional
--	---

	organizat în sensul prevăzut la art. 367 alin. (6) din Codul penal, precum și infracțiuni grave reglementate de Codul penal și legile speciale prevăzute expres și limitativ de către Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016.
11. În cazul proiectelor de acte normative care transpun legislație comunitară sau creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia, se vor specifica doar actele comunitare în cauză, însoțite de elementele de identificare ale acestora	Nu este cazul
2. Schimbări preconizate	Drept consecință a evoluției fenomenului criminalității grave în general și a celei organizate în special, se impune o permanentă vigilență din partea autorităților statului și adaptare a structurilor de combatere, astfel încât intervenția acestora să fie una promptă și eficientă. Statul are dreptul și obligația de a adecva, inclusiv prin intervenția legislativă, reacția de apărare socială la diferitele manifestări ale fenomenelor infracționale. Pentru a fi eficientă, reacția de apărare socială se impune a fi nu doar fermă, ci și rapidă, adecvată și proporțională față de gravitatea manifestărilor infracționale. Interesul statului de a asigura ordinea publică și securitatea cetățenilor presupune intervenția promptă, atunci când este necesar, pentru a îndepărta sentimentul de insecuritate publică pe care lipsa unor incriminări adecvate și a unor instrumente procedurale complete îl generează. Pentru a asigura că dreptul la viață, libertatea individuală, alte drepturi și libertăți, prevăzute și garantate de Constituție și apărare inclusiv prin dispozițiile legii penale, sunt drepturi efective, legiuitorul trebuie să asigure organelor judiciare acele instrumente legislative care să le permită acestora să-și îndeplinească obligația de a desfășura urmărirea penală și judecata cu respectarea garanțiilor procesuale și a drepturilor părților și ale subiecților procesuali, astfel încât să fie constatate la timp și în mod complet faptele care constituie infracțiuni, nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală, iar orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit legii.

	Pentru motivele enumerate anterior și având în vedere inclusiv puternica reacție a societății românești la recente manifestări ale fenomenului criminalității săvârșite cu violență, manifestări care au fost de natura a genera nu doar oprobriul public, dar și un sentiment de insecuritate în rândul cetățenilor, a fost apreciată ca necesară o intervenție legislativă urgentă asupra unora dintre dispozițiile Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, intervenție care să clarifice și să completeze cadrul normativ existent pentru a răspunde așteptărilor legitime ale societății ca statul să asigure protecția cetățenilor, a drepturilor și libertăților acestora. Aceste aspecte mai sus-menționate vizează interesul public și constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu mai poate fi amânată, în sensul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, iar o eventuală legiferare, pe altă cale decât delegarea legislativă, nu ar fi de natură să înlăture de îndată aceste consecințe negative asupra societății în ansamblu. În ceea ce privește intervenția legislativă rapidă, printr-o ordonanță de urgență, în vederea eficientizării activității DIICOT, ca structură specializată în combaterea criminalității organizate și a infraacțiunilor de terorism, în sensul soluțiilor mai sus prezentate, precizăm faptul că în jurisprudența Curții Constituționale un astfel de demers legislativ a fost apreciat a fi constituțional, prin urmare apreciem că pot fi aplicabile, <i>mutatis mutandis</i>, argumentele pentru care Curtea Constituțională a considerat constituțională intervenția din anul 2006 prin intermediul unei Ordonanțe de urgență a Guvernului, pentru eficientizarea activității DIICOT, reținând următoarele: <i>"Curtea constată că actuala Direcție de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a fost înființată prin Legea nr. 508/2004, avându-se în vedere necesitatea intensificării neîntârziată a luptei împotriva infraacțiunilor de terorism și a criminalității organizate,</i>
--	---

	care a impus cu stringență înființarea unei structuri specializate în combaterea acestor infracțiuni. (...) Împrejurarea că ulterior a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 131/2006 nu este de natură a-i conferi caracter neconstituțional, întrucât, așa cum rezultă din preambulul său, s-a urmărit eficientizarea direcției. Astfel, în vederea evitării supraîncărcării serviciilor care devenise aproape certitudine, cu consecințe negative în ce privește finalizarea cu celeritate a cauzelor, s-a procedat la unificarea competenței la nivelul serviciilor Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism. Totodată, s-a impus cu stringență necesitatea creării unui fond special care să permită desfășurarea operativă a activităților specifice. Prin urmare, toate aceste rațiuni constituie prin ele însele situații extraordinare care să justifice legiferarea pe calea delegării legislative, în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 115 alin. (4). (...) În celelalte domenii prevăzute de text, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă <<afectează>>, dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin." (...) Astfel, referitor la interdicția Guvernului de a adopta o ordonanță de urgență în domeniul instituțiilor fundamentale ale statului, în speță, Ministerul Public, Curtea constată că, în prezenta cauză, fondul reglementării constituit de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 131/2006 nu afectează, în sensul arătat mai sus, instituția Ministerului Public, prin înființarea în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a unei structuri specializate, fiind un imperativ desprins, așa cum s-a arătat mai sus, din necesitatea îmbunătățirii activității acestei structuri specializate. Întrucât prin natura și finalitatea reglementării criticate nu s-au evidențiat aspecte negative menite a perturba organizarea și funcționarea Ministerului Public, Curtea constată că nu poate fi primită nici susținerea potrivit căreia sunt înfrânate prevederile constituționale ale art. 115 alin. (6)." (Decizia Curții Constituționale nr. 248/2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. 3 și ale secțiunii V' a titlului III capitolul II din Codul de procedură penală, ale art. 13 din Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională a României,
--	---

	ale Legii nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 131/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 508/2004, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I nr. 333 din 17 mai 2012). Față de cele expuse mai sus, prezentul proiect de ordonanță de urgență are în vedere modificarea și completarea Codului penal, a Codului de procedură penală și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative și vizează, în principal, următoarele schimbări: I. Propuneri de modificare a Codului penal 1. Regimul liberării condiționate (art. 99 și 100 din Codul penal) Având în vedere faptul că liberarea condiționată este o vocație și nu un drept al unei persoane condamnate, iar reglementarea condițiilor concrete în care se poate acorda acest beneficiu intră în marja de apreciere a legiuitorului infraconstituțional, dând curs solicitărilor constante din partea unor autorități publice, dar și din partea societății civile, s-a operat în cadrul instituției liberării condiționate, pe următoarele paliere: - modificarea părții introductive, pentru accentuarea ideii că îndeplinirea condițiilor pentru acordarea liberării condiționate (atât în cazul detențiunii pe viață, cât și în cazul pedepsei închisorii) să fie cumulativă; - creșterea limitei de vârstă în cazul variantei atenuate a liberării condiționate de la 60 la 65 de ani, prin corelare cu prevederile art. 57 (Neaplicarea detențiunii pe viață) și art. 58 (Înlocuirea detențiunii pe viață) din Codul penal; - în cazul condamnării la pedeapsa detențiunii pe viață, cuantumul pedepsei efectiv executate de către persoana condamnată înainte ca aceasta să dobândească dreptul de a solicita liberarea condiționată a fost sporit de la 20 la 25 de ani. Solicitarea liberării condiționate nu determină însă, în mod automat, acordarea acesteia;
--	---

	- în cazul condamnării la pedeapsa închisorii, aplicate pentru o infracțiune al cărei maxim prevăzut de lege este închisoarea mai mare de 10 ani, cuantumul pedepsei efectiv executate de către persoana condamnată înainte ca aceasta să dobândească dreptul de a solicita liberarea condiționată a fost majorat, prin impunerea unor fracțiuni mai mari de pedeapsă ce trebuie executate. Nici în acest caz, solicitarea liberării condiționate nu determină automat acordarea acesteia. 2. Înăsprirea regimului sancționator al infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal și prevederea separată, ca variantă agravată, a faptei comise prin răpire În cuprinsul art. 205 din Codul penal (Lipsirea de libertate în mod ilegal) a fost adăugată ca variantă agravată distinctă săvârșirea faptei prin răpire, situație în prezent cuprinsă în varianta tip a infracțiunii, de la alin.(1). Deși infracțiunea de la art. 205 Cod penal nu a constituit o problemă legislativă până la acest moment, toate formele de lipsire de libertate în mod ilegal constituind infracțiuni de lege lata, această modificare legislativă poate facilita soluționarea cauzelor pentru viitor, printr-o mai bună individualizare a pedepselor în funcție de gravitatea în concret a faptei comise. Având în vedere faptul că răpirea presupune din start folosirea violenței fizice sau psihice asupra victimei, inclusiv prin mutarea acesteia în mod forțat, ceea ce presupune în cele mai multe cazuri premeditare, curaj și determinare deosebite din partea infractorului, s-a apreciat că se justifică o incriminare mai aspră a comiterii infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal în această modalitate. Astfel, se propune o sancționare progresivă: - Pentru varianta standard, care nu presupune folosirea forței ori a violenței fizice sau psihice asupra victimei pentru a o deplasa în incinta în care va fi sechestrată, se păstrează vechiul regim sancționator; - Pentru prima variantă agravată, care presupune răpirea ca modalitate de comitere, după cum s-a explicat mai sus, se propune sancțiunea închisorii de la 2 al 8 ani. Pentru cea de a doua variantă agravată, și anume actualul alin. (3), care presupune comiterea faptei de la alin. (1) sau
--	--

	(2) de către o persoană înarmată, asupra unui minor, punând în pericol sănătatea sau viața victimei, se propune sancționarea prin sporirea limitelor de pedeapsă pentru fapta de referință. În plus, a fost constituită o nouă variantă agravată - săvârșirea faptei asupra unei persoane aflate în imposibilitatea de a-și exprima voința ori de a se apăra. Pe cale de consecință, se propune un alineat nou, alin.(6) al art. 205, care să asimileze lipsirii de libertate și fapta comisă asupra unui copil cu vârsta de până la doi ani, în considerarea vulnerabilității sale specifice, datorate vârstei fragede. II. Propuneri de modificare a Codului de procedură penală Întrucât în practică sunt situații în care este necesară obținerea foarte rapidă a unui mandat de percheziție - mai ales în cazul unei infracțiuni flagrante - care să permită efectuarea percheziției domiciliare, termenul de 24 de ore reglementat de forma de lege lata a art. 158 alin. (5) din Codul de procedură penală poate constitui în respectivele cazuri un impediment. Pe cale de consecință se propune modificarea alin. (5) al art. 158 din Codul de procedură penală, acesta urmând a prevedea că „cererea procurorului prin care se solicită încuviințarea efectuării percheziției domiciliare se soluționează de îndată”. Restul dispozițiilor alin. (5) se mențin (respectiv faptul că soluționarea cererii se face fără citarea părților și faptul că participarea procurorului la soluționarea cererii prin care se solicită încuviințarea efectuării percheziției domiciliare este obligatorie). De asemenea, în ceea ce privește intervalul orar în care se poate efectua percheziția domiciliară pe baza unui mandat de percheziție, se propune, la art. 159 din Codul de procedură penală, pentru un plus de claritate a reglementării, modificarea alin. (3) și introducerea unui alineat nou, alin. (3¹). Astfel, față de soluția de lege lata, care conține într-un singur alineat atât regula (efectuarea percheziției în intervalul orar 6-20), cât și excepția (efectuarea percheziției în cazul infracțiunii flagrante sau când percheziția urmează să se efectueze într-un local deschis publicului la acea oră), în forma propusă prin proiect reglementarea regulii se face prin alin. (3) [„(3) <i>Percheziția domiciliară nu poate fi începută înainte de ora 6,00 sau după ora 20,00.</i>”], excepția urmând a fi cuprinsă
--	---

	în alin. (3¹) [„(3¹) Percheziția poate fi efectuată și în intervalul orar 20,00-6,00 în cazul infracțiunii flagrante sau când percheziția urmează să se efectueze într-un local deschis publicului la acea oră”]. Corelativ intervențiilor operate asupra art. 158, se propune o modificare a literei d) a alin. (7) al art. 158 - alineat care reglementează conținutul încheierii instanței (prin care s-a admis cererea procurorului de efectuare a percheziției domiciliare) și, respectiv, al mandatului de percheziție. Ca urmare a intervenției propuse, atât încheierea instanței, cât și mandatul de percheziție vor cuprinde (alături de alte mențiuni prevăzute de lege): - perioada pentru care s-a emis mandatul, care nu poate depăși 15 zile; - menționarea faptului că, în ceea ce privește intervalul orar de efectuare a percheziției, aceasta se face oricând potrivit art.159 alin.(3) și (3¹) C.p.p. Analizând propunerile transmise de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a rezultat necesitatea de a interveni și asupra art. 293 din Codul de procedură penală - Constatarea infracțiunii flagrante. Astfel, pentru a clarifica reglementarea aplicabilă procedurii de constatare a unei infracțiuni flagrante (reglementarea <i>de lege lata</i> fiind interpretată în mod diferit de organele judiciare) se propune completarea art. 293 cu un alineat nou, alin. (2¹), care, în acord cu prevederile art. 27 alin. (2) din Constituție, să prevadă expres faptul că „în cadrul constatării infracțiunii flagrante se poate pătrunde într-o locuință sau în orice spațiu delimitat în orice mod ce aparține ori este folosit de o persoană fizică sau juridică, pentru prinderea făptuitorului ori pentru a pune capăt activității infracționale, precum și pentru înlăturarea unei primejdii privind viața, integritatea fizică sau bunurile unei persoane.” Corelativ, se propune o intervenție asupra alin. (2) al art. 61 din Codul de procedură penală - și organelor prevăzute la art. 61 alin. (1) din Codul de procedură penală li se vor aplica prevederile art. 293 alin. (2¹) din Codul de procedură penală. III. Propuneri de modificare a OUG nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism,
--	---

	precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative În contextul luptei împotriva actelor de terorism, a infracțiunilor de finanțare a terorismului precum și a criminalității organizate, întărirea capacității instituțiilor specializate de aplicare a legii în special în sfera resurselor umane și materiale, apare ca fiind imperios necesară. Pe cale de consecință, conferirea cadrului legislativ necesar concentrării DIICOT pe activitatea specifică unei combateri eficiente a infracționalității grave impune și modificări ale competenței sale, în vederea eliminării acelor infracțiuni pentru instrumentarea cărora nu este absolut necesară o intervenție a unui organ de urmărire penală supra-specializat. Având în vedere evoluția societății și informatizarea acesteia, prin proiect se are în vedere reglementarea competenței DIICOT pentru infracțiunile contra siguranței și integrității sistemelor și datelor informatice (art. 360 - Accesul ilegal la un sistem informatic, art. 361 - Interceptarea ilegală a unei transmisii de date informatice, art. 362 - Alterarea integrității datelor informatice, art. 363 - Perturbarea funcționării sistemelor informatice, art. 364 - Transferul neautorizat de date informatice, art. 365 - Operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice), atunci când săvârșirea acestor infracțiuni a intrat în scopul unui grup infracțional organizat în sensul prevăzut la art. 367 alin. (6) din Codul penal sau dacă persoana vătămată face parte din categoriile prevăzute expres în proiect (dacă persoana vătămată ar face parte din entitățile înscrise în Registrul prevăzut de art. 5 din Legea nr. 362/2018 privind asigurarea unui nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și sistemelor informatice sau ar deține sisteme informatice dintre cele prevăzute de art. 3 lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2010 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice). Se menține în competența DIICOT efectuarea urmăririi penale în cazul fraudelor comise prin sisteme informatice și mijloace de plată electronice (art. 249 - Frauda informatică, art. 250 - Efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, art. 251 - Acceptarea operațiunilor financiare efectuate în mod fraudulos, din Codul penal) dacă săvârșirea lor a intrat în scopul unui grup infracțional
--	---

	organizat în sensul prevăzut la art. 367 alin. (6) din Codul penal. În acest mod, DIICOT, structură de parchet specializat, se va putea concentra pe combaterea infracțiunilor grave sau complexe, instrumentând cauzele comise în condițiile art. 367 din Codul penal, indiferent de calitatea persoanei vătămate, precum și cele în care sunt atacate/aduse în stare de neîntrebuințare/folosite fără drept, sisteme informatice complexe, de stat sau private, cu consecințe asupra unei colectivități sau serviciu public. A fost extinsă competența DIICOT și la variantele agravate ale infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal (prin răpire), precum și la infracțiunea de sclavie, având în vedere gravitatea și complexitatea deosebită a acestor fapte, precum și asemănările, în privința laturii obiective a conținutului constitutiv al infracțiunii, cu unele dintre infracțiunile deja aflate în competența DIICOT (spre exemplu traficul de persoane). În sfârșit, se constituie un temei general care să permită DIICOT să acționeze potrivit unor competențe specifice stabilite prin alte legi decât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016. IV. Au fost redactate dispoziții tranzitorii, corelative modificărilor operate la art. III, cu privire la competența DIICOT. În concluzie, prezentul proiect conține intervenții legislative menite să clarifice și să completeze cadrul normativ existent în materie penală, procesual-penală și în ceea ce privește organizarea și funcționarea DIICOT, în scopul de a răspunde așteptărilor legitime ale societății ca statul să asigure protecția cetățenilor, a drepturilor și libertăților acestora.
3. Alte informații	
Secțiunea a 3-a - Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ	
1. Impactul macroeconomic	Nu este cazul.
1 ¹ . Impactul asupra mediului concurențial și domeniu ajutoarelor de stat	Nu este cazul

2. Impactul asupra mediului afaceri	Nu este cazul					
3. Impactul social	Nu este cazul					
4. Impactul asupra mediului	Nu este cazul					
5. Alte informații						
Secțiunea a 4-a - Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (5 ani).						
- mii lei -						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1	2 2019	3 2020	4 2021	5 2022	6 2023	7
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						

(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
(i) cheltuieli de personal						
b) bugetele locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7 Alte informații						
Secțiunea a 5 -a - Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare						
1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ:	Proiectul de ordonanță de urgență vizează modificarea și completarea:					
a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ;	- Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare;					
b) acte normative ce urmează a fi elaborate în implementării noilor dispoziții.	- Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare;					
	- Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare.					
11. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice	Nu este cazul					
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Nu este cazul.					

3. Măsurile normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Nu este cazul.
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Nu este cazul.
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	
6. Alte informații.	Nu este cazul.
Secțiunea a 6-a - Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Nu este cazul
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Nu este cazul
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Nu este cazul
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea	Nu este cazul.

consiliilor interministeriale permanente	
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi.	Proiectul va fi avizat de Consiliul Legislativ.
Secțiunea a 7-a - Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării actului normativ	Proiectul de act normativ a fost elaborat cu respectarea prevederilor Legii nr.52/2003 privind transparența în administrația publică, republicată, fiind publicat pe pagina de internet a Ministerului Justiției (www.just.ro).
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul.
3. Alte informații	Nu este cazul
Secțiunea a 8-a - Măsurile de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Nu este cazul.
2. Alte informații	Nu au fost identificate

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de *Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și a Ordonanței de urgență nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative*, pe care, dacă sunteți de acord, vă rugăm să-l adoptați.

MINISTRUL JUSTIȚIEI

ANA BIRCHALL

WWW.JURI.RO